

GAZETA POMORSKA

10 GR.

Nr. 71 ABC

Sobota-Niedziela, 25-26 marca 1939

Rok 2

Aleksandrów Kujawski, Brodnica, Bydgoszcz, Chełmno, Chełnice, Gdańsk, Gdynia, Grudziądz, Inowrocław, Kartusy, Kościerzyna, Lipno, Nowe-Miasto, Rybin, Sępólno, Starogard, Swiecie, Szubin, Tczew, Toruń, Tuchola, Wąbrzeźno, Wejherowo, Wyrzysk

Madryt poddaje się Dziś gen. Franco ma wkroczyć do Madrytu

BURGOS. Wczoraj rano przybył do Burgos dwaj parlamentariusze komitetu obrony Madrytu. Są to minister spraw wewnętrznych Carillo i gen. Ortega. Przedstawiciele madryckiego komitetu obrony są upoważnieni do rokowań z gen. Franco i zamierzają zaproponować bezwzględne i bezwarunkowe poddanie się Madrytu, całkowite rozbrojenie armii czerwonej i uznanie gen. Franco jako szefa państwa i wodza hiszpańskich sił zbrojnych. Żądają natomiast zapewnienia, iż niektórzy z przewodców czerwonej Hiszpanii będą mogli schronić się za granicę.

Samolot, który przewiózł parlamentariuszy, wylądował na lotnisku w Burgos rano. Na lotnisko nie dopuszczono nawet dziennikarzy. Rokowania rozpoczęły się w zabudowaniach mieszczących się na lotnisku. Wejście wojsk gen. Franco do Madrytu przewidziane jest rzekomo na dzień dzisiejszy. Rokowania, które teraz dobiegają końca, zostały rzekomo wszczęte w chwili, gdy nastąpiła wymiana syna gen. Miaja, znajdującego się w niewoli u gen. Franco, na syna b. dyktatora Hiszpanii Miquela Primo de Rivera, który był jeńcem armii czerwonej. Na decyzję poddania Madrytu wpłynęła rzekomo krytyczna sytuacja w stolicy,

gdzie podobno codziennie umiera z powodu braku żywności i różnych chorób około 2 tys. osób.

Komitet obrony gwarantuje rze-

komo jedynie poddanie Madrytu, ponieważ władza jego nie jest uznawana na całym obszarze Hiszpanii czerwonej.

Węgry poprawiły granicę ze Słowacją Wojsko słowackie w odwrocie

Według oficjalnego komunikatu z Budapesztu wojska węgierskie zajęły dziś kilka punktów w dolinie rzeki Ung, ażeby zabezpieczyć linię kolejową, biegnącą tą doliną. Rząd węgierski usiłuje nawiązać kontakt z rządem słowackim celem utworzenia mieszanej komisji węgiersko-słowackiej, która ustaliłaby ostatecznie linię graniczną. Brak tej linii bowiem prowadzi donieustannych tarć między ludnością węgierską i słowacką.

Wojska węgierskie, składające się z oddziałów piechoty, strzelców, cykl-

stów i oddziałów zmotoryzowanych, znajdują się w Słowacji w odległości 30 km od granicy. Hlinkowa Garda i oddziały wojskowe słowackie cofają się, stawiając słaby opór. Na odcinek graniczny o szerokości 40 km, na którym operują wojska węgierskie, skierowano nowe siły zbrojne. Są to żołnierze słowaccy 5-ciu ostatnich roczników, powołanych pod broń we wszystkich wschodnich powiatach Słowacji rozkazem mobilizacyjnym, ogłoszonym przed paru dniami.

Jeszcze jeden papierowy układ Rumuńskie surowce dla Niemiec

BERLIN. Prasa niemiecka szeroko się rozpisuje na temat układu handlowego z Rumunią i podkreśla, że ma on również doniosłe znaczenie tak dla Rzeszy, jak i dla Rumunii. Według tej opinii, Niemcy zapewniają sobie surowce i gwarancje, że nie zostaną odcięte żadną blokadą. Rumunia natomiast zyskuje trwałą i nie podlegającą wahaniom koniunkturalnym rynek zbytu.

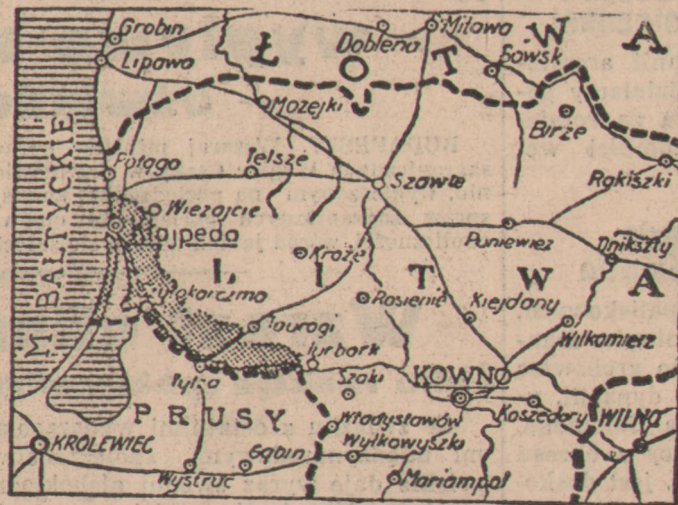
Szeroki rozgłos jaki nadaje temu wydarzeniu prasa niemiecka, nie jest pozabawiony pewnych tendencji. Mianowicie chodzi o wywołanie wrażenia, że w obu wypadkach zachodzi wewnętrzny związek, a dalej, że Rumunia wchodzi w orbitę wpływów Niemiec. Zakończenie tych wynurzeń jest wszędzie jednokowe, że Rumunia zyska na tym układzie bardzo wiele.

Litwa pod znakiem mobilizacji psychicznej

Powszechna zbiórka na litewski fundusz obrony narod.

WARSZAWA. Z Kowna donoszą, że pomimo utraty Kłajpedy — społeczeństwo litewskie wykazuje nadzwyczajny hart ducha, i nie poddaje się apatii.

Naczelny komitet funduszu zbrojnego wydał odezwę, w której nawołuje całe społeczeństwo do jak największych ofiar na rzecz Funduszu Obrony Narodowej. Jednocześnie komunikuje ona, że naczelny komitet wyznaczył specjalne dni na ten cel, a mianowicie od 30 marca do 2 kwietnia, podczas których w całej Litwie będzie odbywać się zbiórka na rzecz Funduszu. Odezwa nawołuje wszystkich mężczyzn zdolnych do noszenia broni, by zaraz wstępować do Związku Strzeleckiego. Poza tym odezwa ta zaznacza, że o sposobie przepro-

Mapka Litwy: Okręg kłajpedzki wykropkowany.

wadzenia zbiórki ludność zawiadomiona będzie przez księży z ambon w najbliższą niedzielę, albowiem komitet doszedł do porozumienia w tej sprawie z władzami kościelnymi.

Wieczorem radiostacja kowieńska nadała szereg apelów różnych organizacji do społeczeństwa litewskiego, m. in. Związku Ochotników Litwy, Związku oficerów rezerwy, Związku Strzeleckiego i całego szeregu innych orga-

nizacji społecznych, poza tym przez radio przemawiali płk. Saładzius w imieniu Związku Strzeleckiego, dyr. Tyskus w im. związku młodych rolników, dr. Lejmonas, kierownik związku młodzieży katolickiej. Wszystkie te apele nawoływały społeczeństwo litewskie do zachowania spokoju i nie poddawania się żadnym prowokacjom.

Osiem nowych mostów na Renie

BERLIN. Projektowane jest wzniesienie ogółem 8 nowych mostów na Renie. Oficjalnie projekt ten motywowany jest rozbudową sieci auto-

strad, w związku z czym konieczna jest budowa połączeń z dzielnicą po lewej stronie Renu.

Komitet francusko-niemiecki zawieszony

PARYŻ. Komitet francusko-niemiecki komunikuje, że na zebraniu, które odbyło się w środę 22 marca, ze względu na niedawne wydarzenia w Europie Środkowej, postanowiono jednogłośnie zawiesić działalność komitetu oraz zwołać zarządzenie ogólne, aby rozpatrzyć ewentualność rozwiązania komitetu francusko-niemieckiego.

Pierwsza jaskółka wiosny n'e czyni, ale...

RZYM. W Brindisi (Włochy) odbyła się francusko-włoska uroczystość wojskowa z okazji przeniesienia do mauzoleum w Taryncie zwłok marynarzy francuskich zabitych w czasie wojny światowej na południowym Adriatyku i pochowanych na cmentarzu w Brindisi.

Włoskie oddziały wojskowe ze sztandarami oddały honory. Po uroczystości francuscy oficerowie złożyli wieniec laurowy na pomniku marynarza włoskiego na cmentarzu poległych podczas wojny światowej marynarzy włoskich.

Komitet obrony narodowej Anglii obraduje...

LONDYN. Wczoraj rano odbyło się na Downing Street posiedzenie komitetu obrony narodowej pod przewodnictwem Chamberlaina.

Duże znaczenie jest przywiązywane do rozmów, jakie Chamberlain odbył przedwczoraj z przewodcami opozycji.

200 milionów ludzi słuchać będzie przemówienia Pana Prezydenta Rzplitej 342 stacje amerykańskie transmituje specjalną audycję z Polski

W niedzielę dnia 26 marca przemówi przez radio Pan Prezydent Rzeczypospolitej w związku ze zbliżającym się terminem otwarcia Światowej Wystawy w Nowym Jorku, na terenie której Polska wybudowała piękny pawilon.

Począwszy od dnia 1 stycznia b. r. połączone koncerny radiowe Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, transmitują przemówienia głów państw poszczególnych narodów całego niemal świata. W związku z organizacją tych transmisji objeżdżają różne kraje specjaliści delegacji Światowej Wystawy w Nowym Jorku. Do Polski przybył przedstawiciel amerykańskich rozgłośni radiowych p. Robert S. Wood, który już organizował tego rodzaju transmisje z Finlandii, Irlandii, Danii, Szwecji, Rosji, Rumunii, Turcji, Norwegii, Jugosławii, Italii i Węgier. Wydatki związane z opłatą za kable i połączenia między kilkuset stacjami amerykańskimi wynoszą tygodniowo 100 tysięcy dolarów.

Według obliczeń organizatorów tych transmisji przemówienia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej wysłucha nie mniej jak 200 milionów słuchaczy, przy czym podkreślić należy, że prasa amerykańska drukuje w całości extenso przemówienia głów państw, nadawane przez radio.

Trzy potężne spółki radiowe amerykańskie, a mianowicie: NBC, CBC, MBS — dysponują razem 342 rozgłościami, które wspólnie, jak dotychczas nadawa-

ły tylko przemówienia prezydenta Roosevelta, a obecnie nadają przemówienia królów i prezydentów tych państw, które biorą udział w Światowej Wystawie w Nowym Jorku.

Niedzielną audycję Polskiego Radia o godz. 19.30 w czasie której przemówi Pan Prezydent R. P. prof. dr. I. Mościcki odda propagandzie polskiej nieocenioną usługę, gdyż głos Włodzka Rzeczypospolitej dotrze na falach eteru do setek milionów obywateli różnych krajów.

Na krążowniku „Deutschland“ Hitler podpisał dekret o wcieleniu Kłajpedy

Kancelerz Hitler podpisał w drodze ze Swinoujścia do Kłajpedy na pokładzie krążownika pancernego „Deutschland“ dekret o wcieleniu Kłajpedy do Rzeszy niemieckiej. Dekret ten ukazał się w Dzienniku Ustaw Rzeszy i nosi datę 23 marca. Dekret reguluje wszystkie sprawy prawne związane z

wcieleniem Kłajpedy do Niemiec.

Okręg kłajpedzki staje się częścią Prus i jest włączony do prowincji Prus Wschodnich. Z dniem 1 maja 1939 roku na terenie okręgu kłajpedzkiego będą obowiązywały wszystkie ustawy pruskie oraz kodeks cywilny i karny.

Cerę dziewczęcą, piękną bez nagany Da Ci ANTIBA-PUDER nie zrównany.

Z pobytu prez. Lebruna w Londynie

Prez. Lebrun z królem Jerzym VI w drodze do pałacu w Buckingham.

Znowu eksplozje w Londynie

W dzielnicy londyńskiej Woolwich, gdzie znajdują się słynny arsenał oraz szkoła wojskowa, wydarzyło się wczorajszej nocy pomiędzy godziną 1.30 a 2-gą 20 następujących po sobie w krótkich odstępach czasu eksplozji. Policja została zaalarmowana w całej dzielnicy. Ludność dzielnicy, zbudzona

gwałtownymi detonacjami w popłochu opuściła swe domy.

Wydany w nocy komunikat ministerstwa wojny stwierdza, że eksplozje nie były wynikiem sabotażu, lecz zostały spowodowane przez pęknięcie zbiornika gazu w jednym z magazynów.

„Ze wzmocnionego naszego zaufania do Polaków wypływa szczerą i głęboką przyjaźń“ — oświadczył minister węgierski Csaky

BUDAPESZT. Wczoraj minister spraw zagranicznych Węgier Csaky w przemówieniu, wygłoszonym na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych parlamentu omówił okoliczności, wśród jakich odbyło się zajęcie

Rusi Podkarpackiej przez wojska węgierskie. — Nasze stosunki z Niemcami — mówił minister — opierają się na wzajemnym zaufaniu i bez życzliwości Niemiec Węgry nie znajdowałyby się na drodze do wzmo-

TYLKO z tym znakiem prawdziwy

Sidol

IDEALNIE CZYŚCI METALE, SZYBY, LUSTRA

Katastrofa lotnicza w Ameryce Południowej

BUENOS AIRES. W Kolumbii wydarzyła się tragiczna katastrofa lotnicza. Samolot pasażerski, lecący z miejscowości Barranquilla do Bogoty, spadł ze znacznej wysokości w okolicach miejscowości La Tolda, rozbijając się doszczętnie. Pilot, dwóch członków załogi i pięciu pasażerów zginęło na miejscu. Przybyła na miejsce wypadku brigada ratownicza, znalazła tylko szczątki spalonego samolotu i zwęglone do niepoznania zwłoki nieszczęśliwych ofiar wypadku.

20 robotników żywcem pogrzebanych

TULUZA. Wczoraj z rana spadła lawina w dolinie potoku Arties we Francji, gdzie budowana jest obecnie elektrownia wodna. W pobliżu jeziora Isour, położonego na wysokości 1600 m nad poziomem morza lawina zasypała budujący się barak wraz z 20 robotnikami, którzy wszyscy zostali żywcem pogrzebani. W akcji ratunkowej uczestniczyło 110 osób. Jest ona nadzwyczaj utrudniona z powodu burzy.

Zgon weterana 1863 r.

Wczoraj zmarł w Chrzanowie, weteran powstania por. Ludwik Nowakowski, znany radiosłuchaczom jako „dzia-dek“, rozgłośni katowickiej, ranny ongiś pod Wodzisławiem. Zmarły weteran należał do najstarszych z pośród żyjących weteranów.

Uchodźcy czescy z Rusi Podkarpackiej

KRAKÓW. Wczoraj przejechał przez Kraków transport uchodźców czeskich, zdążających do stacji granicznej Bogumin, liczący około 130 osób, w tym wiele kobiet i dzieci.

Rada Kulturalna w Grudziądzu

W Grudziądzu utworzona została z pośród obywatelstwa Rada Kulturalna, której celem będzie uaktywnienie życia kulturalnego. Prezesem Rady Kulturalnej wybrany został dyr. Korzeniewski.

Kobiety po wielokrotnych ciężkich uszkują nader łatwe i bez trudu wypróżnienie oraz prawidłową przemianę materii przez używanie codziennie pół szklanki naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Zapytajcie Waszego lekarza. (11843)

W CIERPIENIACH REUMATYCZNYCH, artretycznych, podagrze i nerwobólach stosuje się tabletki Togonal. Togonal uśmierza ból.

Togonal

Powrót Hitlera do Berlina

BERLIN. Kancelerz Hitler powrócił wczoraj z Kłajpedy do Berlina.

Niemiecki oficer łącznikowy w Słowacji

BRATYSŁAWA. Do niemieckiego konsulatu generalnego w Bratysławie został przydzielony w charakterze oficera łącznikowego mjr. Froelich. Biuro mjr. Froelicha znajduje się w lokalu podsekretarza stanu do spraw niemieckich inż. Karmasina.

Ambasador Henderson u króla Jerzego VI

LONDYN. Król Anglii przyjął na specjalnej audiencji ambasadora angielskiego w Berlinie Hendersona, który złożył szczegółowe sprawozdanie z sytuacji międzynarodowej.

Rejestracja uchodźców z Kłajpedy

KOWNO. Litewska izba przemysłowo-handlowa w Kownie przeprowadziła rejestrację wszystkich uchodźców z Kłajpedy.

Rumunia wysyła do obozów ludz, którzy szerzą niepokój

BUKARESZT. W Rumunii aresztowano kilku b. wybitnych działaczy politycznych i 1 dziennikarza za rozsięwanie alarmujących wiadomości wewnątrz kraju.

Niezwykłe odkrycie archeologiczne w Egipcie

W wyniku prac wykopaliskowych, prowadzonych przez archeologów francuskich w Charkoh odkryto grobowiec faraona Psu Sennes z 21-ej dynastii, uchodzącego za teścia króla Salomona. Grobowiec ten, pochodzący z okresu ok. 1000 lat przed nar. Chr., jest doskonale zachowany. Zawiera on m. in. sarkofag ze złota wagi około 1000 kg, którego wartość oceniana jest na 1 milion funtów szterl. Obok mumii znaleziono cenne ozdoby i złote posążki.

Na miejsce wykopalisk udał się egipski minister oświaty.

Odkrycie w Charkoh uważane jest za najpoważniejsze od czasu odkrycia w r. 1922 grobowca Tutankhamena.

Wzrost ofiarności na FON

Jako reakcja społeczeństwa na ostatnie wydarzenia

W związku z ostatnimi wydarzeniami międzynarodowymi społeczeństwo polskie daje wyraz swemu głębokiemu przekonaniu o konieczności wzmocnienia wysiłków całego narodu w obliczu obecnej sytuacji.

Dowodem tego wzrost ofiarności społeczeństwa na Fundusz Obrony Narodowej.

Ostatnio zanotowano fakt obywatelskiego stanowiska Adamostwa hr. Tarnowskich, którzy na wieść o ostatnich wypadkach politycznych, złożyli na re-

ce Pana Marszałka — 25.000 zł na FON.

Wczoraj złożono nowe ofiary: p. Witold Broel-Plater zobowiązał się przekazywać na FON miesięcznie po 5.000 zł do wpłaty pełnej sumy 60.000 zł, przesyłając równocześnie pierwsze 5.000 zł, wreszcie tomaszowska fabryka sztucznego jedwabiu przekazała 100.000 zł.

Rada gminy Kucewickiej pow. oszmiańskiego, przekazała do dyspozycji Naczelnego Wodza Marszałka Śmigłego-Rydza 1.000 zł.

nienia. Wszyscy tak w kraju, jak i zagranicą, powinni brać pod uwagę oświadczenia kanclerza Hitlera, że potrzebne są silne i niezależne Węgry, które jako czynnik samodzielny mają donieść znaczenie w życiu politycznym Środkowej Europy.

Omawiając rozmowy węgiersko-rumunskie w związku z przyłączeniem Rusi Podkarpackiej do Węgier, min. Csaky stwierdził, że rząd węgierski pragnie obecnie w dalszym ciągu dążyć do rozwoju sąsiedzkich stosunków z Rumunią, jak również podjąć bezpośrednie rokowania w sprawie wspólnych interesów, wpływających z nowej wspólnej granicy, a także ewentualnie i w innych sprawach, ale w żadnym wypadku nie w ten sposób, by za plecami wystaników rumuńskich stała zmobilizowana armia.

Mówiąc o Polsce, min. Csaky stwierdził: „Ze wzmocnionego naszego zaufania wobec Polaków wypływa ta szczerą i głęboką przyjaźń, jakie wzruszające spontaniczne objawy widzieliśmy na przełęczach Tucholskiej, gdy żołnierze polscy i węgierscy po raz pierwszy ścisnęli sobie dłonie na wspólnej granicy.“

Przebieg prasy

Kłajpeda.

Organ wojskowy „Polska Zbrojna” omawiając w artykule wstępnym rozwój stonków w Kłajpedzie, pisze:

„Nie wiadomo jeszcze, jakie uprawienia będzie posiadało państwo litewskie w porcie Kłajpedzkim; w każdym razie nieznaczna część wybrzeża morską, która pozostała Litwinom, tj. 25 km, zamiast dotychczasowych 90, nie nadaje się raczej do budowy własnego portu litewskiego. Najwięcej zalet, jeżeli chodzi o możliwości stworzenia własnego portu litewskiego posiada Połoga, jednakże ogromny koszt, połączony z tego rodzaju zamierzeniem, utrudnia możliwości w tym kierunku.”

Sztuka milczenia min. Becka.

Tygodnik „Zespół”, bliski min. Poniątkowskiemu, omawiając ostatnie wydarzenia pisze:

„Jak wiadomo min Beck nie zwierza się nikomu z tego, co myśli i robi. To dobrze, to bardzo dobrze! Nikt w Europie nie wie naprawdę (choć wielu stara się domyśleć, ale to nie to samo, co wiedzieć), jaki jest ostatni atut Polski. Sam w lecie ub. r. miałem okazję, będąc w Anglii, stwierdzić w rozmowie z wybitnymi umysłami Wielkiej Brytanii, że gubią się w domysłach, że nie wiedzą nic. Ministrowi Beckowi udało się ta sztuka do dziś. Warte to będzie niedługo więcej, niż się podejrzewa.”

Wola całego narodu.

„Robotnik”, organ partii socjalistycznej, pisze:

„Jedną rzecz musimy — wszyscy razem podkreślić w sposób jak najbardziej kategoryczny: ktokolwiek wyciągnie dłoń po ziemię Rzeczypospolitej; ktokolwiek wyciągnie dłoń po jej suwerenność, po jej uprawnienia i po jej honor, — ten spotka się ze zdecydowaną wolą obrony mas robotniczych, mas chłopskich i mas pracowniczych, a z tym ze zdecydowaną wolą obrony całego narodu. I tu Polska Pracująca musi zdać sobie sprawę z konsekwencji zasadniczej stanowiska tak sformułowanego:

zdecydowana wola obrony to znaczy, że gdyby Polsce wojnę narzucono, — wojna będzie prowadzona bez załamania i bez wahań aż ku zwycięstwu.”

Te słowa brzmią zupełnie inaczej od tych, które czytaliśmy kilka dni temu w innym organie partyjnym: „naród chce wiedzieć, o co ma walczyć.”

Naród wie dobrze, o co ma walczyć i tylko wśród partyjnych pesymistów mogą być pod tym względem jakiegokolwiek wątpliwości.

Najcięższe ostrza świata!
Toledo Beilant
TOLEDO

Żądania i fakty dokonane, stwarzane przez Rzeszę, idą jeden po drugim. W tydzień po kapitulacji Czech przyszła kolej na Kłajpedę, której zwrotu zażądał kategorycznie min. Ribbentrop od bawiącego przejazdem w Berlinie litewskiego ministra spraw zagranicznych Urbszysa. We wtorek dnia 21 b. m. zebrała się w tej sprawie litewska rada ministrów, która musiała przyjąć żądanie niemieckie.

Oto jeszcze jeden niemiecki fakt dokonany tym razem nad Bałtykiem, na północ od granic naszego państwa.

Co się rzuca jaskrawo w oczy przy obserwacji tych faktów dokonanych, którymi od 13 miesięcy zaskakuja Niemcy Europę?

Zjawiskiem charakterystycznym jest, naszym zdaniem, z jednej strony pomijanie dotąd przez Rzeszę spraw, które dotyczyłyby bezpośrednio Polski, a z drugiej coraz szybsze tempo, które Rzesza stosuje przy swych posunięciach.

Unikanie bezpośrednich zadrażnień z Polską tłumaczy się prosto. Niemcy wiedzą, że Polska jest 35-milionowym mocarstwem, a Polacy są w każdej chwili gotowi do wojny w razie naruszenia bezpośrednich interesów polskich. A Niemcy wołają dotąd jeszcze nie chwały, nie czując się do niej dostatecznie przygotowane. To też na pytanie, które Marszałek Piłsudski postawił Rzeszy na wiosnę w roku

PKO jest największą instytucją oszczędnościową w Polsce i jedną z największych w Europie.

Przypomnienia historyczne na czasie...

Zebrał się w październiku 1582 roku sejm walny. Zebrał się po zwycięskiej wojnie Polski z Moskwą, po zdobyciu Pskowa, po pokoju w Zapolskim Jamie, w którym car rzekł się całych Inflant i ziemi Połockiej na rzecz Polski.

Stefan Batory żądał od sejmu, by zajął się pokryciem zaległego żołdu i długów, na wojnę z Moskwą zaciągniętych, urządzeniem Inflant, obronę granic wschodnich przed napadami Tatarów.

A cóż sejm? Stał na trybunie słynny z warcholstwa Jakub Niemojowski i zawołał do króla:

— „Miłościwy panie! Zachowaj nam w całości nasze przywileje, a pozostaniesz naszym miłościwym królem, a jeśli nie, to będziesz Stefanem Batorym a ja jestem Jakub Niemojowski!”

Takie to były czasy. Z jednej strony Głowa Państwa i rząd, król Stefan Batory i kanclerz Jan Zamojski — z drugiej warcholstwo...

Warcholstwo przeciw temu, co dziś nazywamy „reżimem”...

Pisze Krzysztof Zborowski do swego brata Samuela, że „zdzieli Zamojskiego czekanem między oczy i zatłucze psa węgierskiego” — jak nazywał Głową Państwa, króla Stefana Batorego.

Warcholstwo rozplenilo się, dufne w bezkarność.

I wtedy prawowita władza: silny król i silny szef rządu kanclerz Zamojski — postanowili łeb urwać hydrze, postanowili dać narodowi przykład, jak to tepić należy krowa i rozgrywkę przeciw władzy, ukrać samowolę, wypłenić wielmoży partyjnych, zmacających ład w państwie i szerzących nastroje wrogie bezpieczeństwu wewnętrznemu

Było ich ośmiu synów Marcina Zborowskiego, kasztelana krakowskiego, pana licznych włości i skarbów wielkich

Z tych ośmiu trzech zapisały dzieje 16-jako zawadiaków, mściwołów, spiskowców i warcholów.

Duszą knołał był Krzysztof — ale największym temperamentem był obdarzony Samuel.

Już we wczesnej młodości to objawił. Podczas koronacji Henryka Walezygo podczas turniejów ugodził czekaniem w głowę i zabił kasztelana przemyskiego Wapowskiego. Skazany na dożywotnie wygnanie go stulecia: Andrzeja, Krzysztofa, Samuela, udał się do kozaków niżowych, potem na

dwór wojewody siedmiogrodzkiego Stefana Batorego. Gdy Batory został królem polskim i zawiódł nadzieje Samuela na zdjęcie banicji, wyjechał Zborowski po raz drugi na Niż i został przez Zaporozców obrany hetmanem.

W r. 1583 wrócił do kraju, płonąć żądzą zemsty. Przechwalał się, że zabije króla i kanclerza. A równocześnie postanowił okazać, że żadne prawo go nie obowiązuje: „Otoczony zawiadającą kompanią — pisze historyk panowania St. Batorego, Artur Sliwiński, — pił, hulał, najężdżał domy szlachty, porwał z gościenią kobiety, dopuszczał się mnóstwa gwałtów i bezprawia”.

Wraz z bratem Krzysztofem roił wciąż plany zasadzek i zamachów na kanclerza. Zamojski ostrzegł braci, by zaprzestali knołać. W ręce króla dostał się list Krzysztofa do Samuela, że „wkrótce zmienię się w Polsce istniejący stan rzeczy”...

Wtedy szef rządu kanclerz Zamojski zdecydował, że dalsza tolerancja jest niedopuszczalna.

Gdy wiosną 1584 Zamojski jechał do Krakowa, śladami kanclerza posuwał się ze swą kompanią zabijacką Samuel Zborowski, przechwalał się głośno, że „ze swym wrogiem odbędzie uroczysty wjazd do Krakowa”... Kanclerz kazał żywcem ująć banitę Samuela Zborowskiego. Osaczony dostał się w ręce żołnierzy kanclerskich i odstawiony jako więzień do Krakowa. Dnia 26 maja 1584 pod toporem kata spadła głowa Samuela Zborowskiego...

Swawola, spiski, warcholstwo — zostało przykładnie ukarane.

Samuel Zborowski przeszedł do historii jako typ destrukcyjny — Stefan Batory i Jan Zamojski jako symbole silnej władzy, jako mnożyciele wielkości państwa.

Przecież to po Stefanie Batorym pozostały dzwignące jakby spiz słowa:

— „Wszystko dla Ojczyzny, nawet śmierć jest dobra. Ale potrzeba mocnych podwalin, bo sobie zgotowałem bezowocną pracę i złą sławę, a Ojczyźnie olbrzymie niebezpieczeństwo”.

Taką naukę przekazuje nam historia. Ma ona swą głęboką wymowę i dziś. S. B.

Coż to za dziecko?

Jedno z milionów. Zdrowe, właściwie odżywiane i ładne.

Pije ono chętnie i dużo

Kawy Słodowej Kneippa

„W zasadzie jesteśmy przy końcu naprawy krzywdy” — oświadczył Hitler w Kłajpedzie

KLAJPEDA. W dniu wczorajszym Hitler przemówił z balkonu teatru w Kłajpedzie do zgromadzonych na placu tłumów.

Kanclerz Rzeszy m. in. oświadczył:

„Niemcy będą kierować swym losem nawet wówczas gdy to nie będzie się

wszystkim podobać. Niemcy nie chcą krzywdzić innych, lecz naprawić krzywdy, które Niemcom wyrządzono.

Sądzę, że w zasadzie jesteśmy przy końcu tej jedynej w swoim rodzaju naprawy krzywdy”.

Litwa nie jest Czecho-Słowacja

1933 po dojściu Hitlera do władzy, przez wzmocnienie polskiej załogi wojskowej w Westerplatte w Gdańsku: „Pokój czy wojna?” Niemcy odpowiedzieli: „Pokój”. Wykazana wówczas przez Polskę siła i będące jej następstwem odprężenie stosunków polsko-niemieckich — spowodowały skierowanie szlaku ekspansji niemieckiej w in. kierunku. W międzyczasie w ciągu kilku lat Niemcy osiągnęły jednak kolosalne wzmocnienie swych sił i pozycji w Europie, co nie może być obojętne Polsce i musi wpłynąć na kształtowanie się jej polityki. Olbrzymi wzrost sił Niemiec nie jest jednak również obojętny dla mocarstw zachodnich, które do niedawna były skłonne patrzeć przychylnym okiem na ekspansję niemiecką na wschód za cenę wyrzeczenia się przez nie dążeń kolonialnych.

Nie przeceniając sukcesów niemieckich, które posiadają swoją słabą stronę (rozbięcie jednolitości państwa, zwiększenie trosk arwozacyjnych i t. p.) — Francja i Anglia zdają sobie dziś sprawę, że akcja Niemiec nie kończy się na tych osiągnięciach, lecz dąży do panowania w Europie.

Świat jest dziś zaalarmowany osiągnięciami Niemiec. To właśnie tłumaczy p o s p i e c h, z jakim Niemcy dokonują swoich następnych posunięć.

Niemcy się śpi e s z a, gdyż może za rok, a może już za miesiąc lub dwa, sytuacja się zmieni. Zbrojenia Anglii, Francji i Stanów Zjednoczonych postępują, układ sił europejskich może się zmienić. Urok powodzeń niemieckich przestanie działać na mniejsze narody.

Litwini byli zmuszeni ustąpić wobec żądania Niemiec w sprawie Kłajpedy. Omyliłby się jednak ten, kto by sądził, że czeka wobec tego Litwę los Czecho-Słowacji. Przede wszystkim Litwini nie są Czechami i każdy kto zna psychologię narodu litewskiego wie, że obok takich czy innych zalet czy wad, jest w niej miejsce na upór, zaciekłość i poczucie godności. To też uchwała litewskiej rady ministrów, że nie ma mowy o jakiegokolwiek dalszych ustępstwach wobec Niemiec, nie będzie jedynie platonicznym życzeniem. Poza tym Litwa, która prowadziła długi czas fałszywą i błędną politykę wobec Polski, rozumie coraz lepiej konieczność oparcia się o Warszawę. Ostatni krok Niemiec wobec Kłajpedy powiększył tę konieczność uświadomił Litwinom jeszcze wyraźniej. Polska zaś jest z natury rzeczy zainteresowana tym, co się dzieje na terytorium państwa litewskiego i teren ten musi być przedmiotem jej specjalnej uwagi. Tylko ścisłe współdziałanie polsko-litewskie może zabezpieczyć pełną niepodległość narodu litewskiego i zapewnić bezpieczeństwo granicom pełnym na tym odcinku.

O czym się mówi:

W Oskrzęsincach pod Kołomyją nieznaną sprawca usunął z budynku gminnego chorągiew o barwach narodowych.

Starosta powiatowy zarządził natychmiastowe przeprowadzenie dochodzeń, które wykazały, że chorągiew usunęli miejscowi nacjonaliści ukraińscy.

Skutek?

Starostwo kołomyjskie zawiesiło działalność wszystkich miejscowych organizacji ukraińskich, tj. Proświłę, Ridną Szkołę, Silskij Hospodar, Sojuz Ukrainok, Skala i Kamieniari.

Brawo!

Dzisiaj w sobotę zostanie wydany ostatni rozkaz do armii czesko-słowackiej, historyczny rozkaz, na mocy którego wojsko to przestanie istnieć! Rozkazem tym wszyscy żołnierze czescy zostaną zwolnieni z przysięgi i rozpuszczeni do domów!

Ostatni akt tragedii narodu, którego zabrakło ducha bohaterstwa do obrony niepodległości!

Już przeszło od tygodnia trwa w całym kraju proklamowany przez rabinaty post ludności żydowskiej w zakresie spożywania mięsa w związku z nakazaniem przez te rabinaty strajkiem rzeźników rytualnych. Strajk ma być demonstracyjnym protestem przeciw uchwale sejmowej o całkowitym zniesieniu uboju rytualnego z dniem 1 stycznia 1945 r.

Należy sobie życzyć, by ten strajk potrwał dłużej, wówczas ubój rytualny w Polsce automatycznie sam się zlikwiduje.

Nasz dodatek niedzielny

W CZTERY OCZY ZE SZTUKA

PROBLEM POKOLEŃ

Słyszycie często z ust dorastających chłopaków, patrzących na świat butnie, zdobywczo i ufnie: — My młode pokolenie!

W słowach tych mieści się zarówno inność ich haseł jak i wszystkie przy-

dości w literaturze nie przybłądy w ostatnich czasach; przeciwnie otrzymały jeszcze więcej przywilejów. Nawet takich oficjalnych, z „marką finansową”. Ustanowienie t. zw. „nagrody młodych” Polskiej Akademii Literatury i jej popularność — to jeszcze jeden nieodparty argument w niniejszych wywodach.

Podczas zjazdów lub zebrań walnych w towarzystwach literackich doskonale można zaobserwować różnicę między pokoleniami.

Zanalizujemy ostatnią dobę. Widzimy w barwach plastycznych niejako trzy pokolenia. Starsze — średnie i młode.

Starsze odpywa powoli, utrwalając swoją dojrzałą sławę uroczystymi pogrzebami i jubileuszami nestorów. Młode odpychane jest od beniaminkowej świeżości, przez prących do stołu debiutantów.

Granice między pokoleniami upływają się. Trudno wyznaczyć tereny neutralne. Tym bardziej u nas, gdzie — jak

się rzekło — procent młodzieży decyduje o naszej świeżości i dynamice militarnej. Neutralność, linie demarkacyjne — jakże to trudno w takim układzie się ustalić.

Starsze pokolenie? A więc: Sieroszewski, Berent, Wasilewski, Szaniawski, Zieliński, Irzykowski itd. itd. Pokolenie z epoki naturalizmu, Młodej Polski, ludzie, którzy przetrwali niejedną rewolucję formalną.

Cechuje ich, jeśli zgrubsza nakreślimy sylwetę — umiar, powaga, odpowiedzialność, erudycja, precyzja wypowiedzi. Ideologie polityczne lekko otarły się o nich i główną zostawiły cechę ubiegłego stulecia: liberalizm w sądach i rozgrywkach formalnych.

Drugie pokolenie spod znaku „Skamandra” i „Wiadomości Literackich” to niemal kontrast. Niepokój, niezorganizowanie wewnętrzne, talenty nieidące w parze z wysiłkami naukowymi,

NOWOŚĆ NA ROK 1914

Ah! mamo! Spiesza ogłoszenie nowe!
Rekomenduje skuteczne specjalista krajowej
1914 „Dentosan” pasty bije zagraniczne,
„Dentosan” polska pasta, doje zęby błyszczące!

Cwierć wieku minęło,
1939 lecz nie wyszedł z mody!
„Dentosan” nadal w służbie,
zdrowia i urody!

wileje, przywiązane do okresu młodości. My młode pokolenie — to najczęściej znaczy, że nie bierzemy odpowiedzialności za naszych poprzedników, że mamy prawo burzyć i budować, że potrafimy inaczej, nowocześniej, lepiej...

Tak przynajmniej wierzą głosiciele prawdy pokoleń. Ile w tym jest słuszności, a ile zarozumiałości, wynikającej zresztą z niedoświadczenia i rozpędu biologicznego, trudno rozsądzać. Dość, że prawdy przemijających i wybuchających pokoleń istnieją, decydują często o niezwykle ważnych przemianach historycznych.

Boć przecież większość rewolucyj przeprowadzali ludzie młodzi, a więc ci których więzy własnej rodziny nie krępują w tupecie, a przyrodzona siła ufności w hasła, wiara w słuszność sprawy — wygrywają w rozgrywce z podtatastajnymi rycerzami idei, doceniającymi poza walką jeszcze jedną przyjemność: miękką kanapę, wygodne pantofle i przysłowiowy szlafrok.

Tak jest w każdej epoce. Szczególnie w Polsce, w kraju, gdzie młodzież zajmuje poważniejszy procent, niż w Niemczech — naprzykład czy we Francji. W Polsce młodość zapisała piękne karty.

Wszystkie powstania zaogniali i utrzymywali do kresu sił — młodzieńcy. Ucieczka z domu, ze szkoły — jakie to niemal symboliczne przygody. 16-letni Staś Żółkiewski z 1863 roku, ginący za Ojczyznę pod Solichą (partia Różyckiego. Porównaj z nowelą Konopnickiej p. t. „Hrabiatko”), mimo rzeczywistości dziecinnej prawie wieku, nie jest w historii polskich walk odosobniony. Kontynuują tę tradycję legionieci Piłsudskiego (twórca „Brygady” Biernacki nie liczył przecież dwudziestki) ze słynnym Lisem Kulą jako płomiennym przykładem, a Lwów w 1919 roku doczekał się bohaterów w 11 roku życia.

To wszystko ma wymowę specjalną. Tym bardziej, jeśli rozejrzemy się we współczesności politycznej. Czasy nasze to jeden wielki problem młodego pokolenia. Tu centralizują się przemiany moralne kraju i oczyszczają z nalotów obcych bezkompromisowe ideologie.

Tedy pytanie: Czy sztuka nasza przeżywa silnie przemiany pokoleń? Czy zagadnienia pokoleń wpływają na charakter ruchów formalnych, na nowatorstwa treściowe?

Niewątpliwie tak. Atrakcyjność romantyzmu czy też futuryzmu wynikały w dużej mierze z młodzieńczości twórców. Młodość zaskakuje odchodzące pokolenie niespodziankami. Sztuka, tworzona przez młodych, tryska nieustannymi nowinkami. Czytelnik nastawiony jest na najgorsze niezrozumiałstwo, stąd duża tolerancja względem sztuczek formalnych. Atrakcyjność niewątpliwa.

Epoka literacka 1848 roku w Warszawie była tworzona przez młodzików dwudziestoltnich. A nie była znów taka zła... Rewolucyjny ze wszech miar dramat Krasieńskiego „Nieboska komedia” został także napisany przez autora, któremu daleko było do trzydziestki.

Jeśli przypomniemy młodzieńczą twórczość choćby Lechonia (słynny „Mochnacki” został napisany w 17-ym roku życia) stwierdzimy, że prawa mło-

Fragment defilady przed królem Farukiem

Oto egipska kawaleria na wielbłądach.

WSPOMNIENIA ŻANDARMA

Było to w pamiętne dni sierpniowe 1920 roku, kiedy nawała krwawych zbiorów bolszewickich parła pod mury Warszawy. Kolega mój znajdował się wówczas w kordonowej służbie żandarmskiej, na odcinku Łuków—Lublin, we wsi Gołębki.

Zadanie służby kordonowej polegało na legitymowaniu tak pojedynczych osób wojskowych bez różnicy stopnia, jak i oddziałów zdążających w kierunku frontu do kraju, celem stwierdzenia, czy posiadają wymagany rozkaz odwrotu. Służba była uciążliwa, bo trwająca 18 godzin na dobę bez przerwy, a ze względu na zadanie bardzo odpowiedzialna.

— Pełniłem właśnie służbę — opowiadał mi w dalszym ciągu kolega — jako komendant patr. — wraz z dwoma jeszcze żandarmami, na odcinku szosy Łuków—Lublin na 7 km. od wsi Gołębki.

Noc minęła dość spokojnie, ale ze względu na charakter służby, niestety bezsenność, bowiem trzeba było czuwać nad każdym ruchem na szosie, by broń Boże nie zaniedbać obowiązku służbowego. Lecz kiedy nadszedł piękny poranek sierpniowy i mgły poranne poczęły pelzać po szosie, zapelniając nieduży skrawek otwartego terenu przy szosie, patrol nasz wyszedł z przydrożnych rowów, w których przez noc pełnił służbę i zaszył się w stojącą w pobliżu szosy kupę siana, by choć przez chwilę odpocząć.

Niedługo niestety trwała złuda wypoczynku naszych stróżów bezpieczeństwa, bo oto naraz ponad opary mgły porannej, wprawne oczy żandarma dostrzegły, unosząc się nad szosą tumany kurzu, posuwające się z kierunku fron-

tu. Mały wysiłek wzrokowy i przed oczyma żandarmów rysuje się sylwetka pędzącego pełnym gazem auta oobowego.

Co robić?... Krótka chwila wahania. Przerwać błogi wypoczynek w sianie?...

Obowiązek bierze jednak górę nad zmęczeniem i nasi koledzy jednym skokiem znaleźli się na szosie na swoim posterunku służbowym.

Dwóch staje po bokach szosy z karabinami, gotowymi do strzału, komendant patrolu zaś staje na środku szosy dając ręką znak do zatrzymania się auta.

Zgrzyt hamulców i pędzące przed chwilą pełnym gazem auto wprawna ręką szofera zostało osadzone prawie na miejscu.

W długim zakurczonym aucie siedziały 4 osoby zakapturzone w białe, nie mniej od auta zakurzone płaszcze. Zaczęły się formalności legitymowania, od szofera począwszy.

— Proszę o prawo jazdy — rzekł legitymujący, zwracając się do osoby siedzącej przy kierownicy. Kierowca szybkim ruchem okazuje żądany dokument.

— Proszę o legitymację — powtórzyło się znów żądanie.

Bez słów ze strony legitymującego, legitymacja kierowcy znalazła się w ręku żandarma.

— Proszę o rozkaz powrotu — padły znów słowa żandarma.

Na to żądanie kierowca wskazał ręką na osoby siedzące w głębi auta, przy czym z ust jego padło niezrozumiałe narazie dla żandarma słowo: „Komendant”.

Po wylegitymowaniu trzech pasażerów

apodyktyczność sądów, tupet, reklamiarstwo.

Oczywiście, że znaczną tu rolę odegrał antykulturalny element żydowski, pełen niepokoju, chaosu i zaciemnień moralnych.

Młode pokolenie przynosi w ramach bezkompromisowości ostrą negację epoki żydowskiego „Skamandra”, wywołuje duchy wielkiej przeszłości (romantyzm!) odważnie stawia problemy moralne.

To pokolenie musi burzyć. Budować można będzie jedynie na gruzach tandety pokolenia średniego. Dobudówki — to niedopuszczalny kompromis.

Charakterystyczny jest fakt, że pokolenie najstarsze coraz częściej dogaduje się z młodymi. Średniacy udają szalonych wirtuozów. Ale łysina zdradza.

Młodzi zdobywają główne pozycje średniego pokolenia. Nestorowie w wienkach laurowych. Ciągłość pokoleń nie jest tedy zagubiona.

Jerzy Piętkiewicz.

ów auta, którzy jak się okazało byli oficerami sztabowymi, jeden z nich w randze pułkownika, siedzący w głębi auta w towarzystwie czwartego, dotąd niewylegitymowanego, dał znak kierowcy, ażeby ruszył w dalszą drogę. Legitymujący jednak żandarm, wstrzymał jeszcze auto, mówiąc: „Przepraszam, jeszcze nie wylegitymowałem tamtego pana”, i tu wskazał ręką na czwartego pasażera — całego otulonego w płaszcz z zakapturzoną głową, siedzącego w pozycji półleżącej.

Na te słowa poruszył się ów tajemniczy pan i ukazując z pod kapturzoną płaszczka zmęczoną i zakurzoną twarz, rzekł: „Co, mnie nie poznajesz?”

Żandarm wyprężył się jak struna, by się zameldować, towarzysze patrolu zmienili błyskawicznie pozycje karabinów z „gotuj broń” na „prezentuj broń” lecz nim się nieco zorientowali, z pod zakurczonych i opuszczonych niedbale wąsów, padło słowo: „Jazda!” I auto pomknęło błyskawicznie w dalszą drogę, unosząc z frontu przemęczonego Wodza, któremu jedyny może wówczas w czasie jazdy krótkotrwały wypoczynek zakłócił wiernie wypełniający swą służbę żandarm.

Chwilę jeszcze staliśmy, nie mogąc słowa przemówić.

Oczarował nas Wódz swoim spokojem i zupełnym podporządkowaniem się formalnościom naszej służby żandarmskiej, a w sercach żołnierskich niewysłowioną błogością, choć przecież zetknęliśmy się z Naczelnym Wodzem Pierwszym Marszałkiem Polski, Józefem Piłsudskim.

Stefan Korcuł, st. wachm.

Życie sławnej pary tancerzy

„wynalazców“ tanga i fox-trotta obrano za temat oryginalnego filmu

Filmy z Fredem Astairem i Ginger Rogers mają swoją ustaloną opinię. Wiadomo, że ta świetna para tancerzy będzie cudownie tańczyć, wiadomo, że jeden lub dwa tańce będą zupełnie nowe i oryginalne, wiadomo, że usłyszymy dwie — trzy lepsze lub gorsze piosenki. Treść, scenariusz, akcja, problem? Kto by się o to troszczył, gdy w filmie występuje Fred Astaire i Ginger Rogers. Dla Ameryki te dwa nazwiska starczą za wszystko. Tak było dotąd.

Wszystkie poprzednie filmy te świetnej pary były mniej więcej podobne do siebie i prawie we wszystkich krajach europejskich za wyjątkiem Francji i Szwecji, przechodziły bez specjalnego echa. W tych 2-ech wspomnianych krajach cieszyły się filmy Ginger i Freda zawsze powodzeniem nie mniejszym, niż w Ameryce. A w Ameryce były to przeważnie obrazy, bijące wszelkie rekordy.

Organizacja amerykańska jest za dobrą, by dyrektorzy wielkich wytwórni nie zaczęli badać przyczyn nierównomiernego powodzenia tych obrazów w reszcie świata. Nie trudno zresztą było te przyczyny odkryć, gdyż najważniejszym źródłem niepowodzenia był brak odpowiedniego scenariusza.

Aby temu złu zaradzić, przed przystąpieniem do produkcji nowego filmu „królewskiej pary tancerzy“ cały sztab pracowników wydziału literackiego wytwórni, w której Ginger i Rogers i Fred Astaire od dawna pracują, czytał setki scenariuszy, aż wszyscy zgodnie wybrali książkę Ireny Castle pt. „Mój mąż“.

Któż to jest Irena Castle i kto był jej mężem?

Dzisiaj pamięta tę słynną parę jedynie przedwojenna generacja. Vernon Castle i jego żona Irena, była to najstojniejsza para tancerzka bezpośrednio przed wielką wojną i w pierwszych jej latach. Sława ich rozbrzmiewała przede wszystkim na kon-

tyncie amerykańskim i w zachodnich stolicach Europy. Życie Vernona Castle'a, to istotnie wspaniały scenariusz filmowy. Poznacie się z przyszłą żoną, całą karierą, wspólne zdobywanie sławy, wielka wojna, przygody jego jako oficera lotniczych wojsk angielskich, wreszcie tragiczne zakończenie życia tego człowieka, który uniknął śmierci, gdy zaglądał jej tysiące razy w oczy na polach bitew, a zginął w czasie tragicznego przypadku, to jedna wielka seria przygód, idealnie nadających się do sfilmowania.

Odnalezienie scenariusza nie było koń-

Dziwnym zbiegiem okoliczności Ginger Rogers jest z figury i kształtów idealnie podobna do Ireny Castle w latach jej młodości. I tak dwie suknie, które Irena Castle nosiła bezpośrednio przed śmiercią swe go męża na występach w Ameryce nosić będzie obecnie Ginger Rogers, partnerując Fredowi Astaire'owi w tym ciekawym i oryginalnym filmie.

Film „The Castles“ jest już prawie na ukończeniu. A te sceny, które krytycy amerykańscy oglądali już w t. zw. „cutting room“ są według ich zgodnej opinii tak

Ginger Rogers i Fred Astaire w tańcu na wrotkach.

pełne wdzięku i czaru, że jeśli cały film potrafi utrzymać się w tym stylu, to będzie to jeden z najpiękniejszych, a zarazem najbardziej emocjonujących dramatów nadchodzących miesięcy.

nie lekko być gwiazdą

To się nazywa praca! Myślałby kto, że życie gwiazdy filmowej jest usłane różami. Nie podobnego! Oto jaskrawy przykład: Loretta Young po ciężkiej pracy w filmie „Suez“, nie mając ani jednego dnia wypoczynku, rozpoczęła zdjęcia do filmu „Kentucky“, gdzie partnerem jej jest Don Ameche.

W filmie „The Castles“ usłyszymy cały szereg doskonale nam znanych i sentymentalnych owianych melodii przedwojennych. Vernon i Irena Castles tańczyli pierwsze tango, ich też dziełem jak fox-trot.

Pani Irene Castle, która współpracuje przy tworzeniu filmu, twierdzi, że tylko jeden mężczyzna na świecie potrafi wcielić się w postać słynnego tancerza, a tym jest Fred Astaire.

Nowy krzyk mody amerykańskiej rękawiczki z paznokciami w postaci płytek kryształowych.

Nowinki filmowe

Jeanette Mac Donald i Nelson Eddy — „złotogłosej i złotowłosej duet ekranu“ zagra znów razem w filmie SWEETHEARTS. Realizuje go twórca „Gdy kwitną bzy“ oraz „Złotowłosej“ — Robert Z. Leonard. W filmie tym zagrają również Frank Morgan i Mischa Auer.

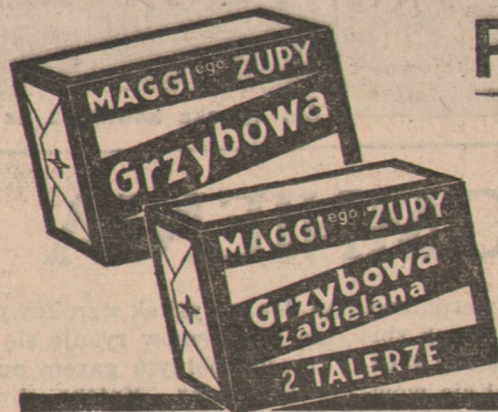
Frank Morgan i Judy Garland — dwoje aktorów, których popularność w Polsce staje się coraz większą, zagrają wspólnie w filmie „Czarodziej z Oz“. Będzie to film o treści zupełnie oryginalnej. Tak przynajmniej zapowiadają z Ameryki. Podobno koncepcja filmu jest rewelacyjna.

John Ford — Eddie Cantor. Zestawienie nazwisk słynnego reżysera, twórcy „Huraganu“ i „Strzelca z Bengali“ z nazwiskiem znakomitego wesołka, Eddie Cantora, musi dać wspaniały rezultat. John Ford będzie reżyserem najnowszej komedii Eddie Cantora.

Nieśmiertelny cowboy — Richard Dix podpisał ostatnio kontrakt, zobowiązujący go do nakręcania 3 filmów rocznie, z których dwa będą miały za temat życie na Dzikim Zachodzie.

Ginger Rogers

Pani Domu ma obecnie do wyboru:

MAGGI^{ego} zupę grzybową

MAGGI^{ego} zupę grzybową zabieleną

Nie krzywda, lecz sprawiedliwość dziejowa

Jak powstały parcelowane dziś majątki niemieckie

Sprawa parcelacji większych majątków ziemskich na Pomorzu, odbiła się ostatnio silnym echem w prasie niemieckiej, która żąda kategorycznie, aby parcelacji nie podlegały majątki obywateli polskich narodowości niemieckiej. Uważamy więc za nasz obowiązek, aby w krótkim zarysie przedstawić proces, którego wynikiem było przesunięcie majątków polskich w ręce dzisiejszych właścicieli niemieckich.

Od chwili, kiedy pierwszy grenadier Fryderyka Wielkiego, przekroczył w roku 1772 granice Polski, rozpoczęła się gwałtowna ofensywa pruska na polski stan posiadania. Pierwszemu atakowi uległy obszerne dobra starościskie i z rąk prywatnych przeszły pod zarządek skarbu państwa. Następnie przyszła kolej na dobra kościelne, które w 50 proc. zostały upaństwowione. Wreszcie zaatakowano majątki prywatne.

Ponieważ właściciele większych dóbr posiadali swoje majątki rozrzucone po całej Polsce, Fryderyk Wielki korzystając ze sposobności wydał rozporządzenie na mocy którego wszystkie majątki polskie na ziemiach zabranych przez Prusy, muszą być administrowane osobiście przez właściciela. Jeżeli właściciel nie spełni tego warunku do pewnego terminu, dobra te zostaną skasowane na rzecz skarbu państwa. W ten sposób przypadki Prusom dalszy szereg dóbr,

które na b. dogodnych warunkach, przy tym za bezcen były sprzedawane szlachcie pruskiej. Ponieważ ta ostatnia niezbyt chętnie nabywała majątki polskie nawet na spłaty rozłożone na 30—40 lat. Fryderyk Wielki pragnąc w jak najkrótszym czasie wzmocnić niemiecki stan posiadania na ziemiach świeżo nabytych, zniósł ustawę zabraniającą kupcom nabywania własności ziemskich.

Dzięki takim poczynaniom w chwili śmierci Fryderyka zabrane przez niego ziemie polskie znalazły się w 50 proc. w rękach niemieckich, a reszta była na najlepszej do tego drodze.

Revolucja francuska i wojny napoleońskie załamały na pewien okres czasu antypolską politykę rządu pruskiego.

Dó walki z Polakami przystąpił dopiero Flottwell, który po Antonim Radziwiłł został naczelnym prezesem Księstwa Poznańskiego. Jednym z punktów jego programu było przyspieszenie zagarnięcia ziemi polskiej na rzecz przybyszów pruskich. Wszystkie majątki zakonów uległy konfiskacie na rzecz skarbu państwa. Korzystając z zadziwienia szlachty Flottwell zmusił bankierów niemieckich wbrew ich woli do wypowiedzenia szlachcie pożyczek, powodując w ten sposób cały szereg bankructw. Suma jednego miliona marek jaką Flottwell uzyskał od rządu pruskiego na wykup

majątków z rąk szlachty polskiej, pozwałała równocześnie na odstąpienie części tych ziem zasłużonym oficerom pruskim. Reszta ziemi została rozparcelowana i oddana kolonistom niemieckim.

Wyniki osiągnięte w ten sposób były dla Flottwella za małe. Ponieważ nie wszyscy właściciele dóbr siedzieli w kieszeni bankierów pruskich, Flottwell przeprowadził przymusową parcelację. Rozparcelowane majątki otrzymali oczywiście koloniści niemieccy.

Zmiana na tronie pruskim w roku 1840 przyniosła usunięcie Flottwella ze stanowiska naczelnego prezesa, a tym samym zmianę kursu polityki pruskiej względem Polaków.

Aż do wiosny narodów i wybuchu rewolucji w Berlinie stosunki między Polakami a Niemcami układały się dosyć znośnie.

Po upadku i złamaniu ruchu wolnościowego, jaki ogarnął narody europejskie w r. 1848, nastąpiła silna reakcja rządowa.

Aby ziemiaństwu polskiemu zadać cios ostateczny stworzono niemiecki bank kredytowy, który miał skutecznie rywalizować z polskim bankiem „Towarzystwa Kredytowego“, o którego finanse oparła się reszta ziemiaństwa polskiego.

Tak osłabione ekonomicznie społeczeństwo polskie musiało stawić czoło największemu wrogowi w dziejach narodu polskiego — Ottonowi Bismarkowi. W pierwszej połowie swoich rządów Bismark toczył walkę przeważnie z nacjonalizmem polskim i z religią katolicką, donieśli w dziedzinie po-

lowie swoich rządów zaczął dążyć do zwalczania resztek ekonomicznych wpływów polskich. W roku 1886 przeprowadził Bismark w sejmie projekt Krzysztofa Tiedemanna w sprawie utworzenia funduszu kolonizacyjnego, celem wykupienia resztek majątków ziemskich z rąk polskich. Projekt Tiedemanna został o tyle zmieniony, że zamiast 10 mil. Sejm podniósł fundusz kolonizacyjny do 100 milionów.

Bismark przypuszczał, że po zniszczeniu szlachty polskiej lud polski pozostanie bez wody w walce narodowej i podda się zupełnie rządowi.

Komisja Kolonizacyjna jeszcze w pierwszym roku utworzenia Funduszu Kolonizacyjnego wykupiła z rąk polskich 12.000 hektarów za sumę 7 miln. Do roku 1890 wykupiono z Funduszu Kolonizacyjnego 50.000 ha za 30.281.214 marek. Wykupione ziemie były rozdzielone wśród kolonistów niemieckich a częściowo sprzedane chłopom polskim, gdyż Bismark nie widział w chłopie polskim Polaka — tylko Prusaka mówiącego językiem polskim.

Historia jednak wykazała jak bardzo Bismark nie znał duszy chłopca polskiego, który w latach Kulturkampf, kiedy chcieli mu wyrwać z serca najdroższy skarb religii — zmienił się z lojalnego dotychczas obywatela Prus w najgorętszego patriotę.

Od ustąpienia Bismarka w r. 1890 aż do 1894 w okresie rządów Capriviego, nacisk pruski zmalał i pozwolił społeczeństwu polskiemu zorganizować się i nabrać nowych sił do walki.

Spoleczeństwo polskie pod wpływem sta-

NIE CYFRY I ZASOBY MATERIALNE DECYDUJĄ O WYNIKU WOJNY...

Jeden z dzienników pomorskich zamieszcza notatkę następującej treści:

„Ostatnio w jednej z kompanii szkolnych jednego z pułków na Śląsku dowódca piechoty dywizyjnej zapytał jednego z kandydatów na podoficerów: „Kiedy Niemcy pobili Polaków?”

I nagle, zapominając o tym, że pan pułkownik jednego tylko z nich się pyta, stukł kciukiem chłopców nie powstrzymając się, jak nie krzyknie: „Nigdy panie pułkowniku!”

Okręg Pomorski Polskiego Związku Zachodniego wydał druk p. t. „Dzieje zwycięstw oręża polskiego”.

Poniżej zamieszczamy najciekawsze wyjątki z tej broszury:

„Możnaby powiedzieć, że w ciągu lat tysiąca zostaliśmy pokonani raz tylko. Klęską tą był upadek Rzeczypospolitej — utrata bytu państwowego... Warcholstwo, niezgoda, rozpanoszona prywatność, zanik zmysłu odpowiedzialności za losy państwa, szkodliwy ustrój społeczny i polityczny, brak tego, co Wielki Marszałek nazywał imponderabilia — przyniosły porażkę wojskową i niewolę. I na nic zda się oskarżać przemoc trzech zaborców: nie przez nich zostaliśmy zwyciężeni, ale przez swoje własne wady.

Tysiąc lat naszej historii, to tysiąc lat nieustannej, zażartej walki, w której zrodziło się państwo i naród polski. I walka ta, dopóki nie upadł duch żołnierski w narodzie, była dla nas zawsze zwycięska, mimo, że przeciwnicy zwykle przeważali liczbą i jakością zbrojenia. Gdy wróg był dwukrotnie i więcej silniejszy, wtedy właśnie oręż polski święcił swe największe triumfy. Rycerska pieśń sławiła na świat cały geniusz wodzów i męstwo żołnierza polskiego, co w pojedynkę rzucił się na dziesięciu. Wtedy Chrobry bił żelazne słupy graniczne w Łabie i Odrze, — wtedy Rzeczpospolita była przedmurzem chrześcijaństwa i niosła światło zachodniej cywilizacji i kultury polskiej na barbarzyński wschód.

... Długie były zmagania z germańskim „Drang nach Osten” (parciem na Wschód), ale wygraliśmy je. Zachodnia granica Polski, ustalona za czasów Łokietka, trwa po dzień dzisiejszy niezmieniona, wciąż jednakowo mocna i jest jedną z tych nielicznych w Europie linii granicznych, które od stuleci nie uległy żadnym przesunięciom”.

Pomijając w tej chwili dzieje panowania

treminacyjnej polityki pruskiej zaczęło się organizować. Utworzono Bank Ziemi, Spółkę Rolników Parcelacyjną i Spółki Zarobkowe.

Najważniejszym celem tych instytucji była obrona polskiego stanu posiadania.

Działalność banków polskich, które zyskiwały coraz to większe wpływy, stała się solą w oczach najżagorzalszych wrogów Polski, jakimi byli Prusacy zamieszkujący ziemie polskie.

W roku 1899 zawieszono „Ostmarkenverein”. Założycielami tej organizacji antypolskiej byli trzej Niemcy z Księstwa Poznańskiego: Hanemann, Kennemann i Tiedemann. Od pierwszych liter nazwisk tych trzech założycieli utworzono skrót Hakata, który stał się symbolem najokrutniejszego czasu, jaki Polacy przeżyli pod zaborem pruskim.

Hakatyści chociaż w przeciwieństwie do poprzednich czasów prowadzili przede wszystkim walkę nacjonalistyczną, nie zaniedbywali też walki ekonomicznej. W roku 1898 fundusz kolonizacyjny został powiększony o dalsze 100.000.000 mk. W roku 1902 fundusz kolonizacyjny wynosił 350 milionów. Mimo tych zawrotnych sum, jakie rząd pruski przeznaczał na wydarcie ziemi z rąk polskich stan posiadania zmienił się w Poznańskim i na Pomorzu coraz więcej na korzyść Polaków.

Wskutek rozbudowy przemysłu niemieckiego chłop i robotnik polski znaleźli zatrudnienie w fabrykach i kopalniach niemieckich. Emigracja polska do Ameryki, która była bardzo znaczną przed r. 1880, została zastąpiona emigracją stałą i sezonową

wania Mieszka I, którego ówczesny kronikarz niemiecki Dytmar nazywa „mężem wojennym”, przejdźmy z kolei do Bolesława Chrobrego, o którym czytamy w broszurze Polskiego Związku Zachodniego:

„Bolesław Chrobry, wojując nieustannie na rozległej przestrzeni od Bałtyku do Dunaju, od Dniepru do Sali, wywalczył sobie niezależność od cesarstwa niemieckiego... W r. 1015 „pyszny triumfator”, jak go określa historyk niemiecki Dytmar, zadaje wielką porażkę wojskom cesarza niemieckiego Henryka II. W 1017 roku po hardej odprawie, danej przez Bolesława posłom cesarskim, ogromne wojsko niemieckie przeprowiło się przez Elbę wspólnie z hufcami czeskimi i „niezmierzonymi posiłkami” Lutyków. Prowadził je sam cesarz pod Głogów (dziś niestety: Glogau Śląsk niemiecki)... Próby zdobycia innych większych twierdz polskich zakończyły się całkowitym niepowodzeniem. Dytmar daje niezwykłą w jego kronice pochwałę polskich załóg: „Nigdy nie słyszałem, aby jacykolwiek bronili się z lepszą wytrzymałością i mędrszą umiejętnością”. Cesarz, nekany walką podjazdową i ścigany przez Polaków, rozpoczął haniebny odwrót. Dnia 30 stycznia 1018 r., w Budziszynie (w Saksonii) cesarscy pełnomocnicy zmuszeni byli prosić Bolesława o pokój, który został zatwierdzony przysięgami i ubezpieczony przez wydanie zakładników. Tak zostały zakończone wojny polsko-niemieckie za Chrobrego. Dytmar nie wymienia warunków pokoju, poprzestając na ogólnikowych biadaniach i nazywając Bolesława „prześladowcą naszym”. Zapewne dlatego, że cesarz obowiązany był dać Chrobremu 300 rycerzy na wyprawę przeciw swojemu sprzymierzeńcowi, księciu ruskiemu!”

JAK KRZYWOUSTY BIŁ CESARZA NIEMIECKIEGO

Bolesław Krzywousty stoczył 47 bitew, z których jedną tylko przegrał i to naskutek zdrady wojewody. Wojował z Prusami, Czechami, a przede wszystkim z mocarnym, z pozoru niezwyciężonym cesarstwem niemieckim, który pomimo swej słabości liczebnej i gorszego zbrojenia potęgą swego geniuszu bił na głowę. Wystarczy wspomnieć oblężenie Głogowa i rzeź wojowników cesarza Henryka V. na Psim Polu.

WALKI ŁOKIETKA Z KRZYŻAKAMI

... „Chodziło Lokietkowi przede

wą do Niemiec. Zaoszczędzone pieniądze przywozili lub przysyłali emigranci do Polski na zakup ziemi, z którą byli nierozważnie złączeni. Oszczędności, które przysyłano do kraju wynosiły rocznie 150 milionów marek.

Wzbogacone w ten sposób banki parcelacyjne mogły śmiało rywalizować z Komisją Kolonizacyjną i płacić wyższą sumę za ziemię, aniżeli Niemcy.

Między rokiem 1897-1900, obszary nabyte przez Polaków od Niemców wynosiły 63.316 ha — a obszar zakupiony przez Niemców wynosił 32.697 ha. Widzimy więc gwałtowne przegrupowanie sił agrarnych. Jakby w odpowiedzi na ten sukces polski pada na Wielkopolskę w r. 1904 nowy cios podcinający polską pracę parcelacyjną. Nie wolno budować, ani tworzyć nowych gospodarstw bez zezwolenia władz rządowych. (Wóz Drzymały).

Ustawy wymierzone przeciwko Polakom mnożą się z roku na rok. W roku 1911 1913 podwyższa fundusz kolonizacyjny do sumy miliarda marek w roku 1914 daje nadto Komisji Kolonizacyjnej prawo pierwokupu przy parcelacji większych własności.

Przeciwko Polakom pracował każdy urzędnik, od woźnego do ministra, pracował sędzia, pracował właściciel ziemski, osadnik niemiecki, przeciw Polakom pracował kupiec i rzemieślnik, ba nawet Żyd niemiecki.

W takich to warunkach kształtowała się na ziemiach zachodnich własność niemiecka, która dziś w wyniku parcelacji wraca do rąk polskich. Mgr. Wład Kołodziej.

Zwykle środki do prania nie spełniają należycie swego zadania: usuwają jedynie powierzchowny brud, nie naruszając tego, który wniknął głęboko w tkaninę.

Inaczej jest z Radionem. Przy gotowaniu bielizny w Radionie miliony drobnych pęcherzyków tlenu przenikają na wskroś tkaninę i dzięki temu usuwają rzeczywiście cały brud. Zupełnie wolna od brudu jest tylko bielizna prana w Radionie.

RADION pierze bieliznę na wskroś **RADION** sam pierze!
Wyrób Schicht-Lever S.A.

wszystkim o odebranie zagarniętego przez Krzyżaków Pomorza... Krzyżacy byli niebezpieczniejsi dla Polski niż Litwini i Tatarzy, bo celem ich napaadów było nie tylko dotychczasowe łupiestwo, lecz wieczyste zagarnięcie ziem polskiej wraz z ich mieszkańcami i wyzucie ich z mowy ojczystej. Władysław Łokietek, „żywo odczuwając krzywdę obecną i niebezpieczeństwo późniejsze”, nie mogąc przez układy i sądy niczego z przelwicem krzyżackim wskórać, rozpoczął z nim walkę, sprowokowaną zresztą najazdem Krzyżaków wraz z Czechami na Kujawy. W 1331 roku pod Płowcami doszło do pierwszej walnej rozprawy z potęgą niemiecką, w której bohaterki król polski odniósł nadszwyczajne zwycięstwo. Nie mogło ono jednak być wykorzystane i nie złamało potęgi zakonu, ponieważ król Jan czeski wkroczył do Wielkopolski i obległ Poznań”.

GRUNWALD

„6 sierpnia 1409 r. mistrz krzyżacki Ulryk v. Jungingen wysłał z Malborka do Krakowa wypowiedzenie wojny Koronie Polskiej. Tego samego dnia, gdy poseł krzyżacki doręczył pismo w Krakowie, hufce krzyżackie wkroczyły do Ziemi Dobrzyńskiej. Inna armia krzyżacka rabowała Mazowsze, inna wkroczyła na Kujawy i obległa Bydgoszcz... Obie potęgi starły się pod Grunwaldem (Mazowsze pruskie) — a wynikiem tego spotkania był pogrom Krzyżaków... Chociaż sztab krzyżacki długim szeregiem zawisły na filarach katedry wawelskiej przy grobowcu św. Stanisława, rozgrywka nie była jeszcze ukończona, głównie dzięki niezwyklej łagodności i umiarkowaniu Jagielly w stosunku do zwyciężonych. Lud pomorski i wraski zmasza Wiel-

kiego Mistra do złożenia holdu Polsce. Owoce Grunwaldu zebrał dopiero w pełni Kazimierz Jagiellończyk. W 1454 r. przyjął on poselstwo od miast i ziem państwa krzyżackiego, które, błagając króla polskiego o opiekę, ofiarowało mu 56 już zdobytych przez siebie i opanowanych zamków i warowni.

... Wojną 13-letnią wygrywają dla Polski właściwie stany pomorskie i pruskie, dając tym samym krwią pieczętowane świadectwo swego żywego przywiązania do Rzeczypospolitej... W 1466 r., po zwycięskim oblężeniu wielkiego komtura krzyżackiego Eisenhofena w Chojnicach, doszło do podpisania w Toruniu pokoju, który nie tylko przywrócił Polsce Pomorze i Prusy, ale włączył jeszcze do niej bezpośrednio województwo malborskie i Warmię. Zakon w Prusach istnieć miał nadal, jednak Wielki Mistrz zmuszony był królowi polskiemu, jako „Panu Prus” hold lenniczy składać”.

Z pobieżnego przeglądu wiekowych zmagania Polski Piastów i Jagiellonów z kolosem niemieckim wynika nader jasno i wyraźnie, że nie cyfra i zasoby materialne decydują o wyniku wojny. Materialnie byliśmy zawsze od Niemców słabsi — a jednak, dzięki geniuszowi wodzów i moralnej postawie żołnierza biliśmy je zawsze na głowę.

Nie zdarzyło się nigdy, ażeby szala zwycięstwa w jakiegokolwiek rozgrywce z Rzeszą — a stała ona przeciw i za zakonem krzyżackim — nie przechyliła się w końcu na stronę oręża polskiego.

Decydujących zapasów z cesarstwem niemieckim nie przegraliśmy nigdy.

Cesarstwo niemieckie, które jedynie z racji swej wiary w prawo pięści rościło sobie pretensje do panowania nad światem — było poskramiane w pierwszym rzędzie przez P O L S K E.

ŚCIEŻKA ZAMIENIŁA SIĘ NA AUTOSTRADĘ

Zaczął się od tego, że ludzie chodzą. Chodzili tak długo w danym kierunku, aż wydeptali ścieżkę. Były to pierwsze sztuczne drogi łąd. Powstawały te drogi niejako samorzutnie, jako wynik potrzeb ludzkich i naturalnych dążeń do współżycia. W sposobie ich powstawania jednak można się było już dopatrzeć tych samych zasad, które dziś jeszcze jako niezmiennie prawa rządzą budową ultra nowoczesnych autostrad. A więc tak samo szły te ścieżki pod górę serpentynami i zygzakami, tak samo przekraczały rzeki itp.

W miarę rozwoju ludzkiej kultury i wynalazczości, ścieżka staje się niewystarczająca. Tam bowiem, gdzie mógł przejść koń czy osioł z jukiem utykał jak na bezdrożu wynaleziony niebawem wóz. No i względy wojenne, obronności państwa, jakbyśmy dziś powiedzieli. W czasie wojen zachodziła potrzeba przerzucania wojsk pieszych i konnych w wielkich ilościach z jednego miejsca na drugie. Ta właśnie potrzeba sprawiła, że wszystkie zbiorowiska ludzkie — czy to stolice państw, czy to podrzędne miasta, łączą się za pomocą dróg kołowych mniej lub więcej starannie budowanych.

Z tych względów powstają coraz to nowe ulepszenia, z coraz to większym dokonywane wysiłkiem, coraz to większego godne podziwu.

Wiemy z całą pewnością, że potrzeby życiowe sprawiły, że już nie tylko w Cesarstwie Rzymskim, ale także i u innych starożytnych narodów, dziś częstokroć niemal zupełnie już zapomnianych, budowa dróg była doprowadzona do wielkiej doskonałości.

Takie na przykład Chiny już na trzyście lat przed Chrystusem posiadały w prowincji Szeusi drogę sztuczną, na ślady której uczeni natrafili w pobliżu miasta Tsing-Ling-Szan.

W Grecji budownictwo drogowe rozwinięto się początkowo ze względów sakralnych, religijnych. Budowano mianowicie przede wszystkim drogi do świątyń. Ciekawym pomysłem było wyżłabianie na tych drogach kolein szerokości 12—15 cm., a głębokości około 7 cm. Koleiny te miały ułatwiać przejazd ciężkich wozów ładownych. Drogi te były przeznaczane tylko do ruchu jednokierunkowego. W celu zaś umożliwienia wymijania się wozów w pewnych odstępach, robiono półkoliste jakby zajazdy, gdzie oczekiwały na siebie mające się rozminąć wozy. W miejscach tych oczywiście powstawały z czasem oberże i gospody.

Doskonałe drogi posiadała Persja. Droga n. p. z Sardes do Efezu miała 2600 km. długości i była ozdobiona pięknymi budynkami, ogrodami, rzeźbami. A o doskonałości jej nawierzchni najlepiej świadczy fakt, że kurierzy przebywali tę odległość w 10 dni zaledwie.

Niedościgłymi mistrzami w tej dziedzinie byli w czasach starożytnych Rzymianie. Drogi ich były, jak na ówczesne czasy, wzorowo budowane i bardzo starannie utrzymywane. Ruch na tych drogach odbywał się w nadzwyczajnym porządku pod okiem specjalnych urzędników-dozorców.

Ogólna długość dróg kołowych, zbudowanych w państwie rzymskim, wynosiła 77 000 km. Zaczynały się one wszystkie od Forum Romanum w Rzymie, skąd też powstało powiedzenie, że „wszystkie drogi prowadzą do Rzymu“.

Najstarszą drogą rzymską jest Via Appia. Powstała ona z końcem IV stulecia przed Chrystusem i łączyła Rzym z Kapuą. Nazwana tak została od swego twórcy, cesarza Appiusa Claudiusa. Po budowę do jej budowy były względy strategiczne. Po zdobyciu mianowicie Kapuły konieczna była droga do szybkiego przerzucania wojsk na wypadek jakichkolwiek zamieszek.

Obok Via Appia znane są: Via Salaria (sal po łacinie — sól, nazwana tak z powodu dowożenia nią do kraju Sabińców ładunków soli) i odważnie rzucone drogi górskie, których fragmenty po dziś dzień istniejące dowodzą wysokich umiejętności w dziedzinie budownictwa drogowego.

Z chwilą upadku państwa rzymskiego budowa dróg kołowych prawie zupełnie zanika. Oprócz kil'ru władców

(między nimi Karola Wielkiego), którzy czynili widome wysiłki w kierunku poprawy istniejących dróg i budowy nowych arterij komunikacyjnych, panujący przez bardzo długi okres czasu o ten dział budownictwa zupełnie się nie troszczyli. W końcu XVII w. nawet w stolicach ulice i place publiczne nie były prawie zupełnie brukowane. Historyk angielski Macaulay pisze, że podróż z jednej stolicy europejskiej do drugiej przedstawiała w tych czasach nie tylko więcej niebezpieczeństw, ale i więcej trudów, niż dziś bodaj podróż do bieguna północnego.

Mimo niedbałości rządów uczeni i inżynierowie zastanawiali się, w jaki sposób budować drogi, by były trwałe, tanie i wygodne. Francuz Frésaguet (1775) i Anglik Hac Adam (1820) dają impuls do budowy nowoczesnych dróg. Zwłaszcza ten ostatni zaważył bardzo poważnie przez wprowadzenie nawierzchni, składającej się z drobnej kostki kamiennej, układanej na podkładzie w szereg sposobów przygotowanym.

Ostateczną rewolucję wprowadził w tej dziedzinie motor. Samochód wzmógł pęd do jaknajszybszego przenoszenia się z miejsca na miejsce i zmusił do stworzenia nowoczesnych autostrad.

Pierwiosnki

Tak powinno być według kalendarza... — W rzeczywistości jednak, jak narazie, pierwiosnki rosną tylko na obrazie.

OD DZWONKÓW DO KAR

Trudno jest mówić o początku gry w karty; wszystkie gry stopniowo się same wynajdują — nikt i wszyscy grający są ich wynalazcami. W każdym bądź razie prototypem gry w karty była gra w kości, przechodząca z czasem przez różnorodne fazy rozwojowe, poprzez domino i niezmiernie skomplikowany chiński mah jong, aż do dzisiejszej gry karczanej pokera i brydża.

Do Europy gra w karty prawdopodobnie przybyła z Chin, gdzie znana była przed XIII wiekiem a wraz z podbojami Mongołów rozpowszechniła się po dworach królów europejskich. Gra w karty stała się bardzo szybko niezmiernie popularną nie tylko wśród królów, ale objęła swym zasięgiem szerokie warstwy ludności, tak że już w roku 1397 musiano wydać edykt, zakazujący robotnikom grać w karty w dni robocze. Święty Bernard ze Sienny wygłosił w roku 1423 ze stopni katedry św. Piotra w Rzymie płomienne kazanie przeciwko grze w karty, po którym wrzuceniu słuchaczy dokonali spalania przyniesio-

nych na plac kart. Do Polski karty przybyły pod koniec XIV wieku z Francji. Już w wieku XVI były w Polsce fabryki kart do gry, słynnych ze swej piękności. Dziwnym trafem pierwszy opis polskich kart do gry znalazł w kazaniu pewnego księdza.

A do zeszłego stulecia nie znano w Polsce obecnych nazw karcianych. W użyciu był dźwięczny „dzwonek“, „czerwień“, „zółdź“ i „wino“.

Również nie znano tak modnego dziś brydża. Różne były odmiany i nazwy modnych gier: mariasz, kiks, kier, družbunt, chrapanka, kwincez, faraon, lezik, imperiał, pikietta, gierylasz, boston, wist, preferans, wint i inne.

Przed wojną grano w winta i preferansa. Gry te dziś prawie zupełnie zniknęły z salonów. Wszędzie panuje niepodzielnie brydż. Uiarło się mniemanie, że brydż jest starą narodową grą angielską. Tymczasem jak się okazuje pochodzi ona z krajów lewantyńskich, gdzie znana była już przed 50 laty. Przywiózł ją do Londynu lord

Brougham. I z Londynu gra ta rozpowszechniła się po całym świecie i jest obecnie panującą grą prawie we wszystkich salonach.

Jest rzeczą dosyć ciekawą, że o ile dawne gry były domeną mężczyzn, to brydż posiada bardzo liczne zwolenniczki, z całą pasją, z całym oddaniem poświęcające swój czas, urodę, pieniądze, wszystko nie ma, dla tej emocjonującej gry.

Emocja jest rzeczywiście wielka. Tak móż zagrać „cztery bez atu“ z „wielką koroną“ na ręce i skończyć z tryumfem seta. Podkreślić trzydzieści dziewięć punktów przeciwnika, mimo, iż mógł „zrobić swoje“. Tak „zabluffować“, „podciągnąć“ kontrpartniera na zbyt wysoką grę i potem serdecznie, z naciskiem „skontrować“. Miłe nieprawdaż — emocja, hazard, przyjemność.

Ano, tak miło, przyjemnie, tylko, gdy nie za dużo. Ale niestety partyjka brydża przeciąga się zwykle do białego rana, mała rundka przedłuża się do późnej godziny. A po tym niewyspanie, przemęczeniu, roleniwinie.

Ale to są skutki nie tylko brydża. Skutki te wywiera każda gra w karty. Dlatego przydałby się nam dzisiaj św. Bernard, który by swym kazaniem skłonił ludzkność do wyrzeczenia się kart.

O Polsce na Węgrzech

W wydaniu węgierskiego Towarzystwa im. Adama Mickiewicza, ukazała się tu broszura w opracowaniu dr. Jana Kertesz p. t. „Bibliografia polsko-węgierska“. W broszurze swej zebrał autor dzieła i artykuły prasowe, dotyczące Polski i stosunków polsko-węgierskich, jakie ukazały się drukiem na Węgrzech. Dziełko to niewątpliwie bardzo ułatwi pracę badaczom stosunków polsko-węgierskich, szczególnie w czasach nowszych.

Spółka wydawnicza w Kecskemet wydała broszurę Stefana Csaplara p. t. „Polska w literaturze węgierskiej“. Autor uwidatnił szczególnie wpływ polskich walk wolnościowych na poezję węgierską w ubiegłym stuleciu, cytując szereg wyjątków z dzieł poetów węgierskich, ubolewających nad losem Polski i przepowiadających jej odrodzenie.

HUMOR

WYTŁUMACZYŁ

— Widzisz — mój drogi — jestem taki mały, bo za dużo rozmyślałem.

— ???

— No, nie patrz się tak na mnie głupio. Rozmyślając tak się skupiam, że aż sam wchodzę w siebie.

ROBERT TAYLOR

aktor czy amant?

Robert Taylor, dzięki swej urodzie i czarującemu uśmiechowi, nazwany przez niektórych (a raczej „niektóre“) bywałcem kinowych „bóstwem ekranu“, czy „amantem nr. 1“, zdobył sobie w krótkim czasie niebywałą popularność.

Zwyczaj urodziwi amanci nie odznaczają się specjalnym talentem aktorskim. Uroda pokrywa braki filmowych zdolności. Decyduje fotogeniczność. Z Taylorem stało się inaczej, w „Damie Kameliowej“ bowiem wykazał niepospolite zdolności aktorskie.

Ostatnio znowu doskonale kreacje stworzył Taylor w „Trzech Przyjaciółach“ i w „Studencie z Oxfordu“, a obecnie wytwórnia Metro-Goldwyn-Mayer powierzyła mu rolę w nowym filmie, w którym wystąpi z Wallace Berrym jako partnerem.

Tych dwóch aktorów, stanowiących zewnętrzny i wewnętrzny kontrast, ale równie słynnych odtwórcy postaci dwóch zaciętych, śmiertelnych wrogów. Taylor znajdzie tu pole do popisu i napewno wykaże, że na pytanie: Robert Taylor — aktor czy amant? — odpowiedź brzmi: Aktor i amant!

HERBATA Hozakowskiego

to rozkosz znawców

Kto raz spróbuje, ten stale kupuje tylko w firmie

B. Hozakowski, Toruń, Mostowa 28.

Telefon 2181.

(1330)

Ogłaszamy

Uroczyste otwarcie sezonu wiosennego Rewia MÓD konfekcji damskiej i męskiej

w sali Różowej „Pomorzanki” w niedzielę, dnia 26 marca o godz. 16³⁰

Dla Pań pokażemy swoje najelegantsze kreacje futer, płaszczy, kostiumów, sukien, rękawiczek, torebek, szalików.

Dział Męski przedstawi płaszcze, ubrania, stroje sportowe, kapelusze, rękawiczki, krawaty, szale. Dochód z wstępu przeznaczony na cele POLSKIEGO BIAŁEGO KRZYŻA.

DOM TOWAROWY

Witold Gorzewiewski SP.Z.O.O. TORUŃ, RYNEK STAROMIEJSKI 31

Tabela loterii

(NIEURZEDOWA) z dnia 23 marca

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stoła dzionna wygrana 20000 zł na nr 16573. 25000 zł na nr: 159254. 15000 zł na nr: 30361.

30580 31478 83 764 32326 450 615 871. 33194 229 803 34365 626 897 35199 423 812.

43062 733 951 54 44153 544 998 45032 124. 374 623 952 46021 122 465 920 47317 522.

882 48015 93 203 60 407 506 49095 325 258. 487 91 697 970 85.

50662 97 51286 324 552 634 52658 96 763. 53292 537 888 54073 534 889 931 55182 712.

118842 142429. 1000 zł na nr-y: 3616 10177 14470 36579 40206. 64783 133325.

60037 108 303 412 61264 403 669 62738. 63630 733 64015 17 952 65200 716 90 993.

66329 696 67573 849 68628 806 69067 334. 448 912 70360 449 522 617 72128 73158 289.

691 842 96 73502 824 28 74028 42 200 75037. 69 189 280.

66032 297 65005 676 66129 560 950 67070. 228 692 779 871 68672 962.

Wygrane po zł 125. 1737 897 961 2099 3067 143 911 4497 630.

90247 428 946 91007 409 524 613 92013. 93223 596 792 961 94100 837 95220 334 923.

100055 247 711 101182 537 102045 103390. 98 443 59 665 7548 806 105130 37 656 833.

100055 247 711 101182 537 102045 103390. 98 443 59 665 7548 806 105130 37 656 833.

Wygrane po zł 62.50. 21 107 646 1644 994 2328 34 67 815 3058.

76264 904 78757 79584. 80831 81320 776 83893 821 85492 540.

150851 981 151048 416 69 739 951 98. 153289 389 874 971 154137 372 649 70.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

III ciągnięcie Wygrane po zł 125. 14 15 341 1200 2090 445 3522 944 418.

Wygrane po zł 62.50. 189 92 275 539 601 930 1114 350 836.

Z dnia 24 marca I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE. Stoła dzionna wygrana zł. 10.000 padła na nr. 19899.

Zł. 50.000 na nr. 151314. Zł. 15.000 na nr. 111699. Zł. 10.000 na nr. 61231.

152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58. 155147 338 644 728 982 156559 157089 995 158168.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

Wygrane po zł 125. 189 92 275 539 601 930 1114 350 836.

Wygrane po zł 62.50. 197 1094 989 2043 225 435 716 3107 63.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

150253 927 151267 73. 152058 264 535 755 892 95 153771 154063 348 58.

PRZEDSIĘBIORSTWO MALARSKO-DEKORACYJNE

Bronisław Biernacki

2684
TORUŃ, Konopnickiej 19 — tel. 17-54
Oddział: Gdynia, Św. Wojciecha, 11 tel. 36-20
wykonuje terminowo i z gwarancją prace malarskie
wnętrz, fasad, mostów i t. p.
Warsztaty Malarskie — Toruń Łazienna 20
Kosztorysy na życzenie.

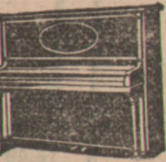
Za bezcen!

5 cennych książek tylko za 3,85 zł.
Oto one: 1) **Adwokat i doradca domowy.** Wzory odwołań podatkowych, skarg sądowych, podań do władz i urzędów. Sprawy egzekucyjne, majątkowe, eksmisyjne, rolne, budowlane, spadkowe, wekslowe, kredytowe, wojskowe, małżeńskie. Wzory umów dzierżawnych ofert, podań o pracę i t. p. 2) **Nowy sekretarz dla wszystkich.** Wzory listów prywatnych, ofert, podań i t. p. 3) **Książka lekarska.** Wielki zbiór recept i przepisów na różne choroby i dolegliwości. 4) **Tania kuchnia na ciężkie czasy.** Setki cennych przepisów. 5) **Zwyczaje i formy towarzyskie:** Jak powinien zachować się w towarzystwie człowiek kulturalny? Cenne rady i wskazówki. Cały komplet tylko 3,85 zł. Płaci się przy odbiorze. Adresujcie: Wyd. J. Borowski, Warszawa 1, Plac Napoleona, skrytka pocz. 1109 Dz. PZ I. 2728

Wiatraka kama jest znakomita

9043 **Żądajcie jej od waszego kupca.**

CZTERY LATA

nieprzerwanego **wywozu za granicę** naszych pianin i fortepianów świadczą dostatecznie o ich jakości. 5947

B. Sommerfeld Sp. z o. o.
Bydgoszcz, Śniadeckich 2
Jedyna polska fabryka eksportująca

Niskie ceny!

Łagodne warunki!

Największe i najkorzystniejsze źródło zakupu

podszewek i przyborów krawieckich NA POMORZU

Jan A. Drażkowski

BYDGOSZCZ
ul. Dworcowa 7, 1 ptr.
Telefon 20-80

HURT.

DETAL.

NERWOL
CHEMIA DR. FRANZOSA
NACIERANIE
STOSUJE SIĘ PRZY:
REUMATYZMIE
KLUCIEM POWODU PRZEZIEBIENIA
POSTRZAŁE ISCHIASIE I T. P.
DO NABYCIA W APTEKACH
WYRÓB I GŁÓWNA SPRZEDAŻ
APTEKA MIKOŁASCHA
L. W. KOBERNIKA 1

Krem HALINA
Nr. 2
usuwa zmarszczki
idealnie pielęgnuje
cerę. 5855

Ufa Palast
Gdańsk
Elisabethkirchensgasse 2
tel. 24600.

Gustav Diessi - Carola Höhn
w filmie

Zielony cesarz
(Der grüne Kaiser)

Film Ufy
Z udziałem: René Deltgen, Ellen Bang, Hilde Hildebrand, Paul Westermeyer, Hans Leibelt, Aribert Wäscher
Muzyka: Hans Ebert
Reżyseria: Paul Mandorf

Wola światła
Film kulturalny. 9044

NAJNOWSZY TYGODNIK DŹWIKOWY UFY

Początek: w dni powszednie o godz. 4, 6¹⁵ i 8¹⁵
w niedzielę o godzinie 8, 5, 7 i 9.

REUMATYZM, ARTRETYZM

Choroby kobiece i dzieci, schorzenia sercowe, górnych dróg oddechowych
leczy

INOWROCŁAW - ZDRÓJ

Kuracje Ryczałtowe 2, 3 i 4 tygodn. 2729

SOLANKI, BOROWINA, KWASOWĘGŁOWE

Inhalatorium **Wodolecznictwo**

Informacji udziela Zarząd Zdrojowiska i Orbis.

KANTOROWICZ RESTAURACJA WINIARNIA

Toruń, ul. Szeroka 18

Znakomite obiady od godziny 12 do 16-tej
(Złotyach 1,20 do 160)

Specjalność: **Pieczarki z rusztu — Móżdże z pieczarkami — Łosoś z rusztu — Ryby faszerowane.** 2516

Specjalny dział dywanów

Tapety Linoleum Ceraty 7675
Chodniki Dywaniki

i inne przybory do wewnętrznej dekoracji mieszkań

Olbrymi wybór. Niskie ceny.

Hurt poleca korzystnie **Detal**

Zb. Waligórski

Telefon nr. 32-87 GDYNIA Świętojańska 10

Centrala: Poznań, ul. Pocztowa 31.
Oddział: Bydgoszcz, ul. Gdańska 12.

Warsztat obuwia

na miarę i reperacyjny. Specjalność: zółwki niedźwiedzie. — Ceny przystępne, dobra praca.

FR. KOSZNIK
mistrz szewski
Gdańsk, Pfefferstadt 60
suter. 6998

Stacja

ładowania akumulatorów samochod., konserwacja — naprawa. „Auto-Stop” Gdynia, ul. 3 Maja nr. 23 (obok Banku Polskiego). 7666

Trwała ondulację po cenach niższych poleca **Zakład Fryzjerski**
ul. Bydgoska 58.

Rowery

męskie, damskie, gwarantowane, poleca na dogodnych warunkach spłaty „ELEKTRA” Toruń, ul. Chelmińska 4. 2685

OGŁOSZENIE

W sprawie postępowania układowego, dotyczącego majątku Zygmunta Karwata z Czekanowa, powiat Brodnica, otwartego prawomocnym orzeczeniem Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego w Toruniu w trybie rozporządzenia z dnia 24. X. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5/36 r. poz. 59),

wzywam
wszystkich wierzycieli wymienionego dłużnika do zgłoszenia swych pretensyj w terminie sprawdzenia wierzycielności, który wyznaczam na dzień 4 kwietnia 1939 r. o godz. 10 w Wojewódzkim Biurze do Spraw Finansowo-Rolnych w Toruniu, ul. Warszawskiej 12. W zgłoszeniu należy podać:

- a) imię i nazwisko względnie firmę wierzyciela, jego miejsce zamieszkania lub siedzibę;
- b) nieprzedawnioną pretensję w kapitale i datę jej powstania;
- c) szczegółowy wykaz nieprzedawnionych należności ubocznych wraz z procentami do dnia 17 lutego 1939 r.
- d) dowody wierzycielności z dokładnym ich oznaczeniem;
- e) rodzaj zabezpieczenia wierzycielności.

Henryk Sas-Klechniowski
nadzorca
w postępowaniu układowym.
Toruń, Plac Teatralny 5 2737

DLA WASZEGO ZDROWA
tylko to najlepsze 13012

Nie bierzcie nic innego, nie istnieje nic lepszego!

Kupię

w pow. Włocławek, Nieszawa lub Lipno
majątek wielkości 200 250 ha

Wpłata przy kupnie 200.000.— zł. Warunek dobra ziemia, dobra figura, mogą być ewentualnie słabe budynki i inwentarze. Oferty prosimy kierować pod „Sz. 212-14” do Agencji Reklamy Prasowej, Bydgoszcz, Dworcowa 54. 13021

RUDGE 250—500 ccm. **B. S. A.** 250—350 ccm.

Wyłącznie przedstawicielstwo
„DE-HA-TE”
J. ENGLISH I S-KA
GDYNIA, PIŁSUDSKIEGO 56
NORTON 500 ccm. **PUCH** 200 ccm.

Chleb Szwedzki

konserwuje zęby

DRZEWKA

I krzewy liściaste, iglaste, ozdobne, alejowe. wszelkie sadzonki leśne, oraz drzewka owocowe i róże w wielkim wyborze poleca po niskich cenach **Szkołka Drzew i Krzewów Zarządu Miejskiego w Toruniu** 12999

Cegielnia wapienno-piaskowa

w Świeciu n/W., z bocznica, kolejową i ładownią, rzeczna, wraz z 17 morgami roli, pokłady żwiru i piasku, korzystnie do sprzedania. Roczna produkcja: trzy miliony cegieł. Jako wpłata przyjmuje się także dobre hipoteki. Spieszne oferty do: Miejskiej Kom. Kasy Oszczędności Świecie n/W. 9865

WZMIANKA O PRZETARGU

Urzędy Wojewódzkie, Warszawski, Poznański i Pomorski ogłosiły przetarg nieograniczony na dostawę materiałów, wykonania studni i zabudowę osad tworzonych z parcelacji rządowej na terenie wymienionych województw.

Przetargiem objęta jest zabudowa około 2200 osad. Pełny tekst ogłoszenia przetargowego umieszczony jest w „Monitorze Polskim” Nr. 67 z dnia 22. III. 1939.

Termin składania ofert do dnia 3 kwietnia br. godz. 10-ta dla Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, do dnia 5 kwietnia br. godz. 10-ta dla Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego, do dnia 14 kwietnia br. godz. 10-ta dla Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego.

Informacyj udzielają Urzędy Województw: w Warszawie, ul. Filtrowa 57, pokój nr. 61, w Poznaniu ul. Gołębia nr. 1, pokój nr. 125, w Toruniu, ul. Mickiewicza nr. 61, pokój nr. 35.

Urząd Wojewódzki Pomorski.
Urząd Wojewódzki Poznański.
Urząd Wojewódzki Warszawski.

ZŁ 686/u.

110K

